

VĀ•NOĀCENĀ•DĀ•REK

PondĀĀ-, 12 prosinec 2016

UĀ¼ pĀ™ed léty jsem zavedla, Ā¼e nebudu dávat k VánocĀ™m Ā¼ádnĀ¼ hlouposti. Dokud byla vnuĀ•ka malá, tak hraĀ•ky to jo, ale od pĀ™ti let uĀ¼ dostávala pobyty u moĀ™e se mnou, a tak jsme si spolu docela prima uĀ¼ívaly. Ta naše holka je bystrá a vnĀ™ivá. A tak jsem postupem Ā•asu rozdávala wellness pobyty v láznĀ¼, víkendové pobyty na chatách na horách, pĀ™ípadnĀ¼ zimní pobyty delší.

ObĀ•as se zadaĀ™ilo i to moĀ™e, a nĀ¼ky i s pĀ™ispĀ™nĀ¼m obdarovávánĀ¼ strany. V poslední dobĀ¼ se ujaly vstupenky na pĀ™edstavenĀ¼ divadel v Praze, pĀ™evĀ¼nĀ¼ divadla Kalich, protoĀ¼e Paulovou a ZedníĀ•ka mĀ¼Ā¼eme poĀ™ád. Tak jsem já vloni dostala vstupenky, a šly jsme s dcerou na muzikál „DĀ¼vĀ•átko“, napsaný podle známĀ¼ povĀ¼ky H. CH. Andersena – šly jsme do divadla „Studio dva“, na Václavském námĀ¼stĀ¼. PĀ™Ā¼hy Andersena jsou pĀ™evĀ¼nĀ¼ smutné, nĀ¼ jako naše pohádky. Ale o pĀ™edstavenĀ¼ psĀ¼t nechci. CelĀ¼ to pĀ™edstavenĀ¼ bylo totiĀ¼ kapku vylepšeno nĀ¼eknĀ¼m setkĀ¼nĀ¼m s ůĀ¼inkujĀ¼m hercem.

Dcera je kuĀ™aĀ•ka, a tak ještĀ¼ pĀ™ed pĀ™edstavenĀ¼m jsme si sedly do divadelnĀ¼ kavĀ¼rny –venku v pasĀ¼, protoĀ¼e uvnĀ¼ se kouĀ™it nesmĀ¼. Já si sedla ke stoleĀ¼ku a ona byla uvnĀ¼ objednĀ¼vat. V pasĀ¼i kouĀ™ilo povĀ¼ero k kdyĀ¼ dva z nich si pĀ™išli odklepnout cigarety do našeho popelnĀ¼ku – jestli dovolĀ¼m. A tak povĀ¼ám, vy zĀ¼ejmĀ¼ v tom pĀ™edstavenĀ¼ vystupujete, kdyĀ¼ máte ten port pĀ™ilepenĀ¼ na tvĀ¼mi... MladĀ¼ pĀ™Ā¼il a tak dalš byl, co tam vlastnĀ¼ hraje a tak jsem se dovĀ¼Ā¼la, Ā¼e „tatĀ¼nka“. Najednou pĀ™išla dcera a tak, nĀ¼vĀ¼zala, Ā¼ekla jsem „hele hĀ¼ka“, on tam hraje „tatĀ¼nka“. ZasmĀ¼li jsme se všichni a zeptaly se, jakĀ¼ to pĀ™edstavenĀ¼ je a tak nám Ā¼ekl, Ā¼e je to smutnĀ¼ pĀ™Ā¼h, ale Ā¼e je tam pĀ¼knĀ¼ hu. Takhle vyzbrojeni jsme usedly do hledištĀ¼. ScĀ¼na byla opravdu ůĀ¼asnĀ¼ – rozdĀ¼lenĀ¼ na dvĀ¼ pĀ¼ky, nahoĀ¼ byl orchestr a nebeské bytosti, dole „obyĀ¼ejnĀ¼“ lidé. PĀ™ed pĀ™estĀ¼vkou se stalo, Ā¼e nám „tatĀ¼nek“ spadl do zimnĀ¼ TemĀ¼e, ale dobĀ¼mĀ¼ lidĀ¼ ho vytĀ¼hli a oĀ¼ivovali. SamozĀ¼ejmĀ¼, Ā¼e o pĀ™estĀ¼vce opĀ¼t vybĀ¼hla schody do pasĀ¼e, pro pitĀ¼ a na cigaretu. Jo sešli jsme se tam všichni, pĀ™išel za námi i „tatĀ¼nek“. Tak jsem mu Ā¼ekla, teda vy jste nám dal, uĀ¼ jsme si mysleli, Ā¼e jste se nám utopil. SmĀ¼ch byl odpovĀ¼dí. Ten herec se jmenoval Martin DavĀ¼dek, mĀ¼l pĀ™Ā¼jennĀ¼ hlas, moc hezky zpĀ¼val a snad o nĀ¼m za pár let uslyšíme vĀ¼. ZDENA